

14.2.10. Adverboj

povas esti derivataj el adjektivoj en LAT, LSF, INT kaj OCC – do en la unuaj kvar laŭvicaj lingvoj. NOV havas fiksjajn sufiksojn por diversaj specoj de adverboj, ESP kaj IDO havas finaĵon **-e**. En IDO ili povas finiĝi ankaŭ konsonante. Komparado estas la sama kiel ĉe adjektivoj.

14.2.11. Prepozicioj kaj konjunkcioj

Prezentiĝas la plej gravaj el ili. En la prezentataj lingvoj ili estas esence latinaj, kun malgrandaj kosmetikaj adaptoj. NOV tradukas latinajn prepoziciojn „post”, „cum” per la ĝermanaj „after”, „mid” kaj konjunkciojn „nam, quamquam” simile „den, even”. Konjunkcioj havas plej ofte latinidan aspekton (quando – kand – kande, a fin que – por que – por quo – ben que, malgrado), pleje en INT.

14.2.12. Derivado

Oni eliru ne el la aspekto, sed el la signifo de la plej gravaj afiksoj: kiel oni esprimas ekz. inan genron, malon, kolektivon, okupon, idon ktp. Krom la prezentitaj ebloj, troveblaj ankaŭ en originala literaturo (ekz. en la revuoj „Schola et Vita” en LSF, „Panorama” en INT, „Cosmoglotta” en OCC kaj „Progreso” en IDO) certe ekzistas multaj aliaj, en multaj kazoj okazas duobliĝo aŭ male specializiĝo de la signifoj de unuopaj afiksoj. Unuopaj sistemoj disponas pri diversa nombro de afiksoj, ekz. Peano parolas pri 35 sufiksoj en LSF, ESP havas oficiale 10 prefiksojn kaj 31 sufiksojn kaj INT ĉ. 30 prefiksojn kaj 60 sufiksojn. En la tabelo troviĝas nur kelkaj el ili specimene.

La latinan prefikson **in-** havas LSF, INT kaj OCC, prefikson **dis/des** en simila signifo havas krom INT kaj OCC ankaŭ IDO. Esperanta **mal-** (t.e. preciza kontraŭo) troviĝas ankaŭ en LSF, apud la latina **anti-**. Negaciajn partikulojn **non/ne** por esprimi negacion uzas INT, NOV kaj ESP.

La latinan **dis-** kun signifo de ESP **dis-** kaj **re/ri** kun la signifo „denove” uzas konforme ĉiuj esplorataj lingvoj, por esprimi „reen” oni uzas ankaŭ prefikson **retro-**, ie eĉ paralele kun **re-**.

Por la signifo „aro, kolektivo” oni trovas en la plejmulto da kazoj sufikson similan al la latina **-arium**, en OCC **-ad(e)**.

Adjektiva esprimo de la eco pere de la latina **-ax** ekzistas en diversaj fonetikaj variantoj en LSF, INT, OCC kaj NOV, dum ESP kaj IDO havas sufikson **-ema**. LSF havas ankaŭ la latinan **-os(us)**, INT la latinan **-ul(us)**, kiu havas en ESP jam pli malvastan signifon „homo kun tiu ĉi eco”.

En la signifo „produkto, objekto” vidiĝas malsameco; la latinan **-ur(a)** havas nur INT. NOV substantivigas la grekan verban afikson **-izz(are)** kaj ESP, IDO kaj OCC havas Romanecan sufikson „-agium” > **-ag-/aj-** [aĵ], kiu en INT signalas kolektivon (foliage).

Ĝeneralan rilaton esprimas sufiksoj **-al(is)**, aŭ **-os(us)**, INT havas ankaŭ **-ic(us)**, kiu en la latina havus pli konkretan signifon „loĝanto de...”, ESP havas simplan adjektivan finaĵon.